

Тодоръ Кожухаровъ
Директоръ на в. „Слово“

ИЗЪ БЛИЗКОТО МИНАЛО

Изкуството да управлявашъ е най-мъжкото, най-тънкото отъ всички изкуства. Държавитѣ, които владѣятъ обширни колонии изъ всички материци, трѣбва наистина да владѣятъ основно тънкия занаятъ на стария хитрецъ Макиавели. Преди всичко тѣ се ржководятъ отъ принципа „раздѣляй и владѣй“. Тѣ ловко използватъ непримириимата вражда на безбройните

народи и племена, които населяватъ широкия Божи свѣтъ, и върху противоречията изграждатъ своятѣ колониални империи. Освенъ това тѣ спазватъ строго едно второ правило на макиавелизма, което по нашему би могло да се изрази съ думитѣ: „Съ памукъ вади душитъ на хората“. Да вадишъ съ памукъ душата на хората, ще рече да владѣешъ изтѣнко изкуството за приспособление къмъ условията, нравитѣ и обичаитѣ на всѣка отдѣлна страна, да зачиташъ нейните институции и традиции, и майсторски да гъделничашъ честолюбието на мѣстните първенци. Това, което може да бѫде спечелено съ ласкателства, трѣбва на всѣка цена да бѫде спечелено. Хорската суeta е безкрайна и затова много права е нашата пословица, която казва: *Какзи му аго, да му е драго*. Има, обаче, алчни за пари хитреци, които съ подобни ласкателства не можешъ ги спечели. Тѣхъ пъкъ ще купишъ съ паритѣ. Силата на парата е неограничена. Не напраздно древната поговорка казва, че едно магаре натоварено съ жълтици, може да превземе всѣка крепость. Ето защо колониалните държави разполагатъ съ неограничени фондове за подкупъ, за голѣми апанажи на мѣстните величия. Крайно непокорните глави, които не могатъ да се превзематъ, нито съ ласкателство, нито съ пари, трѣбва непременно да бѫдатъ отсѣчени. Това е вече обратната страна на медала, най-черното петно въ историята на човѣшката цивилизация, но за него официалните историци не обичатъ да говорятъ. Нека споменемъ само набѣрзо, че всички колониални империи сѫ изградени върху планини отъ човѣшки кости и че богатствата, които колониите даватъ сѫ примѣсени съ кръвта на жилиди мъженици.